

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Romanem Sychrou ve věci

žalobkyně: **G ASFALT s.r.o.**, IČ 27691861
sídlem Brno, Šumavská 31, PSČ 612 54
zastoupená advokátem JUDr. Otou Kunzem
sídlem Praha 3, Vinohradská 89/90

proti
žalovanému: **prof. Ing. J.K., CSc.**, narozený XXX
bytem XXXX
zastoupený advokátem Mgr. Radkem Zapletalem
sídlem Brno, Arne Nováka 3/4

o žalobě na vyloučení společníka (žalovaného) z obchodní společnosti (žalobkyně)

takto:

- I. Žaloba na vyloučení žalovaného jakožto společníka ze společnosti G ASFALT s.r.o., IČ 27691861, se sídlem Brno, Šumavská 31, se zamítá.**
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému náklady řízení ve výši 8 228 Kč, k rukám právního zástupce Mgr. Radka Zapletala, advokáta, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 5. 2. 2016 (doručenou soudu dne 9. 2. 2016) se žalobkyně domáhala toho, aby soud vyloučil žalovaného ze společnosti G ASFALT s.r.o., IČ 27691861, se sídlem Brno, Šumavská 31 (dále jen žalobkyně) a náhrady nákladů řízení. Tuto svou žalobu odůvodňovala tím, že žalobkyně je obchodní korporací zapsanou v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Brně a žalovaný je společníkem žalobkyně, který vlastní obchodní podíl o velikosti 25 %,

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Glozarová, DiS.

příčemž žalovaný je zároveň jednatelem žalobkyně. Žalovaný je dále společníkem společnosti CONSULTEST s.r.o., IČ 25346784, sídlem Brno, Veveří 95, přičemž v této společnosti vlastní žalovaný podíl o velikosti 13%, když tato společnost je od roku 2015 v postavení konkurenční společnosti žalobkyně. Dále žalobkyně uvedla, že žalovaný neustále a opakovaně porušuje povinnosti, které mu jako jednatele a společníkovi ukládá zákon a především společenská smlouva, a to takovým zvlášť závažným způsobem, že je to neslučitelné s jeho účastí na společnosti (žalobkyni). Na toto porušení povinností byl žalovaný opakovaně písemně upozorněn druhým jednatelem a společníkem žalobkyně JUDr. Š.M.. První z těchto upozornění bylo žalovanému zasláno dne 11. 6. 2015 a další dne 28. 7. 2015, v rámci něhož byl žalovaný upozorněn na možnost se domáhat se jeho vyloučení jakožto společníka ze společnosti, pokud nezanechá porušování svých povinností. Žalobkyně spatřuje zvlášť závažné porušení povinností zejména v tom, že žalovaný opakovaně svým chováním znemožnil konání valné hromady, která se měla konat na konci dubna 2015 a následně na začátku července 2015, neboť během těchto valných hromad hlasoval vždy proti přijetí programu valné hromady. Dále žalovaný hlasoval proti projednání a schválení účetních závěrek žalobkyně a přijetí nové společenské smlouvy, přesto, že mu bylo známo, že zákon o obchodních korporacích toto výslovně vyžaduje. Tímto jednáním může dojít k poškození společnosti, a to buď finančním postihem či v krajním případě i zrušením společnosti. Navíc se žalobkyně domnívá, že žalovaný spolu s Ing. U., který je jednatelem společnosti CONSULTEST s.r.o. a také jednatelem společnosti C.Q.E. s.r.o. (která je menšinovým společníkem žalobkyně) úmyslně blokuje konání valných hromad s cílem zlikvidovat žalobkyni a zbavit se konkurence a přebrat tak veškeré zakázky na trhu pro společnost CONSULTEST s.r.o. Dále žalobkyně uvedla, že žalovaný se stal společníkem společnosti na základě smlouvy o převodu obchodního podílu uzavřeného mezi ním a M.R. dne 22. 6. 2011. Na základě čl. V odst. 2 této smlouvy žalovaný uvedl, že přistupuje ke společenské smlouvě v platném znění s tím, že přistoupil tedy i k tomu, že bude dodržovat výše uvedené, smlouvou stanovené povinnosti společníků. Tyto smluvně převzaté povinnosti však opakovaně porušoval, zejména tím, že porušoval převzatou povinnost mlčenlivosti a důvěrné informace o společnosti sděloval společnosti CONSULTEST s.r.o., ve které je taktéž společníkem. Obě tyto zmíněné společnosti vykonávají stejný předmět podnikání a podnikají ve stejném oboru. Dalším velmi nestandardním chováním žalovaného bylo i to, že aniž by ho o této skutečnosti informoval druhého jednatele a majoritního společníka žalobkyně (JUDr. M.) předal veškeré účetnictví žalobkyně společnosti CONSULTEST s.r.o., která ho nyní pro žalobkyni vede a odmítá ji vydat, byť k tomu byla opakovaně vyzvána právním zástupcem žalobkyně. Dále žalobkyně upozornila i na jednotlivé obchodní případy, kdy dle žalobkyně docházelo k porušení povinností na straně žalovaného (např. obalovna SKANSKA společnosti ASKOM a.s. a BES s.r.o.). Závěrem žalobkyně uvedla, že se domnívá, že vzhledem k výše uvedeným skutečnostem je patrné, že žalovaný svým jednáním porušil jak ust. § 54 zákona o obchodních korporacích, neboť neinformoval o svém střetu zájmů žádný z orgánů společnosti, ale dále že žalovaný zvlášť závažným způsobem porušuje své povinnosti, ačkoliv byl k jejich plnění vyzván a na možnost vyloučení písemně upozorněn v souladu s ust. § 204 zákona o obchodních korporacích.

2. Žalovaný se k žalobě vyjádřil svým podáním doručeným soudu dne 5. 12. 2017, ve kterém mj. sdělil, že s tvrzeními žalobkyně obsaženými v žalobě nesouhlasí, skutková tvrzení neodpovídají skutečnosti, žalobkynin nárok neuznává a důkazy jí předkládané nedokládají, dle žalovaného, jednání, které by porušovalo jeho povinnosti jakožto společníka žalobkyně. Zároveň předložil důkazy vyvracující tvrzení obsažená v žalobě. Dále mj. uvedl, že není pravdivé tvrzení žalobkyně o tom, že by opakovaně znemožnil jednání valné hromady žalobkyně. Takové tvrzení odmítá a k tomu uvedl svoje konkrétní tvrzení na svoji obranu. Závěrem k tomuto bodu uvedl, že ze skutečnosti, že nehlasoval pro schválení JUDr. M. navržených bodů jednání valné hromady žalobkyně, nelze dovozovat závěr o tom, že jednání valné hromady žalobkyně znemožnila, že by tím měl porušit své povinnosti společníka žalobkyně. Dále uvedl, že účastnit se jednání valné

hromady a hlasovat na ní je právem, nikoliv povinností společníka. Navíc upozornil, že jakožto společník žalobkyně drží pouze čtvrtinový podíl a tudíž nemůže svým jednáním znemožnit konání valné hromady, neboť jednání valné hromady byli vždy přítomni i další společníci držící v součtu 3/4 podíl na společnosti (žalobkyni). Žalobkyně tak byla vždy usnášeníschopná a mohla bez ohledu na jeho postoj při hlasování přijímat rozhodnutí, jak prostou, tak kvalifikovanou většinou hlasů. Dále zmínil, že společníkem žalobkyně je vedle něho a JUDr. M. také obchodní společnost C.Q.E., s.r.o., která je dceřinou společností obchodní společnosti CONSULTEST s.r.o., přičemž CONSULTEST s.r.o. drží ve společnosti C.Q.E., s.r.o. podíl o velikosti 100% a žalovaný je zároveň společníkem společnosti CONSULTEST s.r.o. s podílem o velikosti 13%. Žalobkyně je tak skrz žalovaného i společníkem společnosti C.Q.E., s.r.o. a součástí koncernu CONSULTEST. S ohledem na § 155 zákona o obchodních korporacích, které říká, že společník má právo požadovat od jednatelů informace od společnosti, tj. nahlížet do dokladů společnosti a kontrolovat údaje obsažené v předložených dokladech, tak jakékoliv informace o žalobkyni, může získat společnost CONSULTEST s.r.o. případně prostřednictvím své dceřiné společnosti C.Q.E., s.r.o. a nepotřebuje k tomu jakoukoliv aktivitu žalovaného. Jednoznačně tak žalovaný odmítá, že by podnikal jakékoliv aktivity směřující k porušení povinnosti mlčenlivosti. Co se týče zmíněného účetnictví, žalovaný uvedl, že na základě dohody všech společníků (včetně JUDr. M.) žalobkyni vedla již od roku 2011 účetnictví společnosti (žalobkyni) právě společnost CONSULTEST s.r.o. Účetnictví jí bylo předáno, když žalobkyně sama nedisponovala kapacitou pro její vedení. Dále žalovaný upozornil, že společnost CONSULTEST s.r.o. navíc není ani v konkurenčním postavení vůči žalobkyni, což prokazoval na konkrétních předmětech podnikání. Dále se žalovaný vyjádřil k jednotlivým konkrétním případům (např. „obalovna SKANSKA“). Co se týče žalobkyni zmíněného trestního oznámení v této souvislosti upozornil, že to bylo pravomocným usnesením policejního orgánu odloženo. Závěrem žalovaný zmínil, že tvrzení mající odůvodňovat jeho vyloučení ze společnosti (žalobkyně) jsou ve skrze obecná a nekonkrétní a převážně se ani netýkají jednání, které by mohlo být přičitatelné jeho osobě (jakožto společníkovi). Argumentace žalobkyně o porušení § 54 zákona o obchodních korporacích je nepřiléhavá, neboť naplnění tohoto porušení se může dopustit pouze osoba v postavení člena orgánu obchodní korporace při výkonu funkce, nikoliv společník. Dále žalovaný zdůraznil, že podaná žaloba je odrazem sporů vedených mezi společníky žalobkyně, když žalovaný podal právě na JUDr. M. společnickou žalobu a žalobu na vyloučení jeho osoby z funkce jednatele společnosti. Z výše uvedených důvodů navrhuje zamítnutí žaloby v plném rozsahu.

3. S ohledem na rozporná tvrzení obou účastníků zůstalo v projednávané věci sporné, zda jsou naplněny důvody dané § 204 zákona o obchodních korporacích.
4. Z tohoto důvodu soud zkoumal náležitosti žaloby a posuzoval, zda jsou naplněny podmínky dané § 204 zákona č. 90/2012 Sb. (dále jen zákon o obchodních korporacích).
5. Z ust. § 204 odst. 1 zákona o obchodních korporacích vyplývá, že společnost se může domáhat u soudu vyloučení společníka, který porušuje zvláště závažným způsobem svou povinnost, ačkoliv byl k jejímu plnění vyzván a na možnost vyloučení písemně upozorněn, tím není dotčen § 151.
6. § 173 odst. 1 písm. b) zákona o obchodních korporacích stanoví, že společník nevykonává hlasovací práva, jestliže valná hromada rozhoduje o jeho vyloučení nebo o podání návrhu na jeho vyloučení soudem.
7. Předně než soud odůvodní, proč v této věci rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku, je zapotřebí zmínit ještě procesní aspekty této věci. S ohledem na tu skutečnost, že od 1. 1. 2014 je spor mezi obchodní korporací a jejím společníkem, plynoucí z účasti na společnosti, uveden v ust. § 9 odst. 2 písm. e) o. s. ř., tak z této skutečnosti jednak vyplývá, že v prvním stupni

řeší tyto věci krajské soudy. Navíc s účinností od 1. 1. 2014 v případě těchto sporů nejde o tzv. nesporné řízení (dříve § 9 odst. 3 písm. g) o. s. ř. ve spojení s § 200e o. s. ř.), ale o řízení sporné, kde účastníci řízení se označují jako žalobce a žalovaný, platí zde zásada projednací a soud ve věci samé rozhoduje rozsudkem (nikoliv usnesením). Ačkoliv úprava § 204 zákona o obchodních korporacích je obdobná jako dřívější § 149 obchodního zákoníku, přičemž tato úprava platila do 31. 12. 2013, jsou v právní úpravě platné od 1. 1. 2014 rovněž odlišnosti od předchozí úpravy. Obchodní zákoník podmiňoval podání návrhu na vyloučení společníka souhlasem určité většiny společníků. Naproti tomu zákon o obchodních korporacích nic takového nečiní a výslovně to ani neřeší ust. § 204 zákona o obchodních korporacích. S ohledem na aktuální judikaturu Nejvyššího soudu České republiky však je, dle soudu prvního stupně, neudržitelný ten právní závěr, že o podání takového typu žaloby měly rozhodovat pouze jednotliví jednatele společnosti. Soud prvního stupně i s ohledem na dikci § 173 odst. 1 písm. b) zákona o obchodních korporacích má za to, že zákonodárce, byť to do ust. § 204 zákona o obchodních korporacích výslovně neuvedl, vycházel z toho, že rozhodnutí o podání žaloby dle § 204 zákona o obchodních korporacích bude stále spadat do působnosti valné hromady. V této souvislosti se dovozuje, že k přijetí usnesení takovéto valné hromady dostačuje prostá většina hlasů účastníků se společníků, neurčuje-li společenská smlouva vyšší většinu. Lze také spekulovat o tom, zda zákonodárce opomněl tuto skutečnost vtělit do § 204 zákona o obchodních korporacích a i do § 190 zákona o obchodních korporacích. Pokud tuto záležitost aplikujeme na tuto konkrétní projednávanou věc, má soud prvního stupně za to, že pokud by chtěla být žalobkyně se svou žalobou na vyloučení společníka úspěšná, musela doložit i usnesení potvrzující to, že podání této žaloby odsouhlasila valná hromada žalobkyně. Vzhledem k tomu, že toto usnesení valné hromady žalobkyně nepředložila a na soudním jednání konaném dne 22. 3. 2018 právní zástupce žalobkyně potvrdil, že tato listina nebyla předložena a není schopen ji doložit na tomto soudním jednání, nezbylo soudu než žalobu v plném rozsahu zamítnout. Dle soudu takováto žaloba byla totiž podána na zdejší soud předčasně, resp. nebyl splněn jeden ze zákonných předpokladů úspěšnosti takovéto žaloby a to existence rozhodnutí valné hromady o souhlasu s podáním takovéto žaloby. Dále je třeba říci, že ačkoliv právní zástupce žalobkyně žádal o poskytnutí lhůty, kterou požadoval na to, že bude chtít nějak procesně reagovat na toto stanovisko soudu, které dle žalobkyně nesprávné, soud tomuto návrhu, z důvodu procesní ekonomie nevyhověl a ihned na tomto soudním jednání rozhodl.

8. O náhradě nákladů řízení (výrok II.) soud rozhodl ve smyslu § 142 odst. 1 o. s. ř. a přiznal procesně úspěšnému žalovanému náhradu jeho účelně vynaložených nákladů v celkové výši 8 228 Kč. Tyto účelně vynaložené náklady žalovaného se sestávají ze 2 úkonů právní služby po 3 100 Kč z tarifní hodnoty 50 000 Kč (§ 9 odst. 4 písm. c) vyhlášky č. 177/1996 Sb.), 2 paušálních náhrad výdajů po 300 Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.) a DPH advokáta ve výši 21%, což činí 1 428 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci, prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Nesplní-li povinná (žalobkyně), co jí ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný (žalovaný) domáhat soudního výkonu rozhodnutí u obecného soudu povinné.

Brno 22. března 2018

Mgr. Roman Sychra v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Glozarová, DiS.

